నల్ల తుఫాను రోజు

కాండిస్ రాన్సమ్

బొమ్మలు : లారీ హార్డెన్

నల్ల తుఫాను రోజు

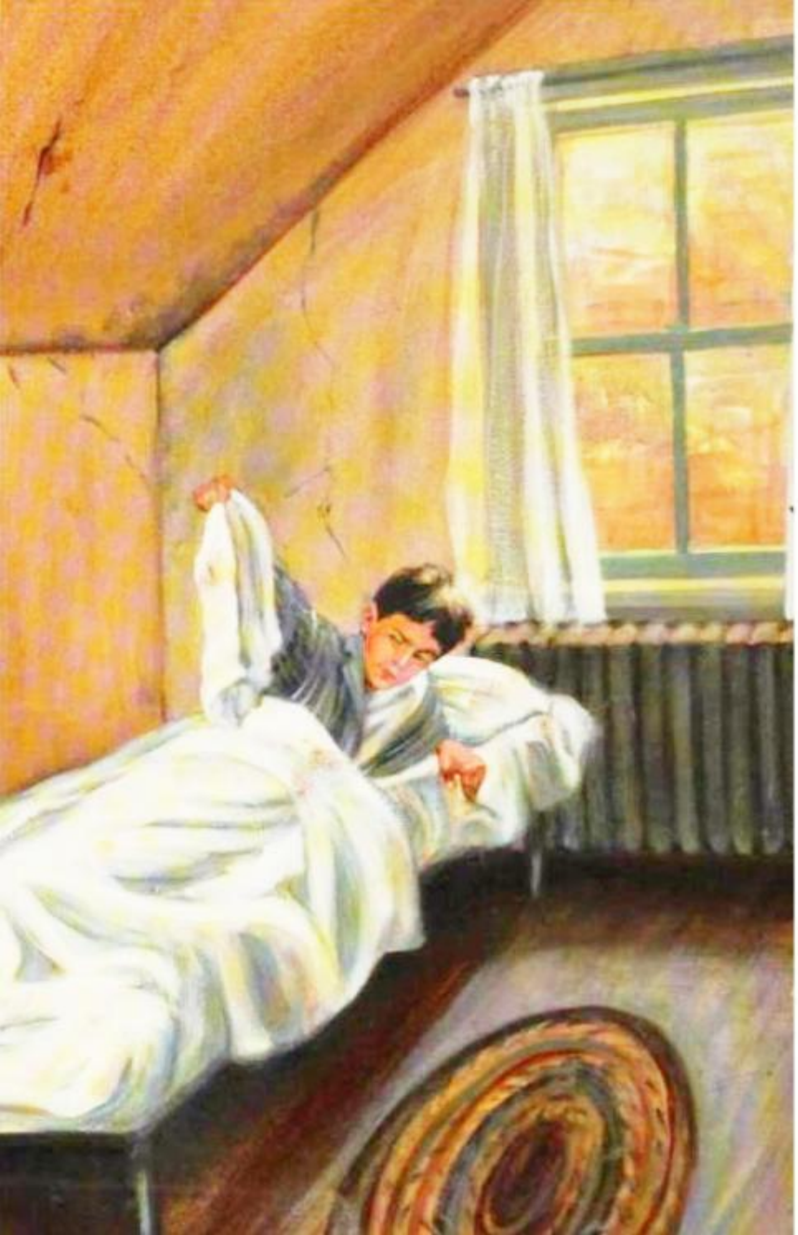
కాండిస్ రాన్సమ్
బొమ్మలు : లారీ హార్డెన్

రచయిత మాట

దక్షిణ మైదాన రాష్ట్రాలను అమెరికా ధాన్యాగారంగా పిలుస్తారు. ఇక్కడి చదునైన భూమి కొన్ని చెట్లు వేలాది ఎకరాల్లో గోధుమలు, మొక్కజొన్న వంటి ఇతర ధాన్యాలను పండించడానికి ఈప్రాంతం అనుకూలంగా ఉంటుంది. గతంలో, రైతులు భూమిని దున్నడానికి, పంటలు కోయడానికి గుర్రాలను ఉపయోగించేవారు. 1920వ దశకంలో, గుర్రాల స్థానంలో ట్రాక్టర్లు వచ్చాయి. నాగళ్ళు, మైదానాలలో ఎప్పటినుంచో పెరుగుతూ నేలను పట్టి ఉంచే గడ్డి మొక్కలను, ఇతర మొక్కలను నరికివేశాయి. త్వరలోనే, లక్ష ఎకరాల గడ్డి మైదానం వ్యవసాయ భూమిగా మారింది.

1931 లో, దక్షిణ మైదాన ప్రాంతాలను కరువు తాకింది. పశ్చిమ కాన్సాస్, టెక్సాస్ మరియు ఓక్లహోమాలోని కొన్ని ప్రాంతాలలో నెలల తరబడి వర్షం కురవలేదు. పొలాల్లోని పంటలు వాడిపోయాయి. ఎండిన పొలాలపై బలమైన గాలులు వీచినప్పుడు, అవి దుమ్మును పైకి లేపాయి. స్థానిక గడ్డి జాతులే నేలను పట్టి ఉంచాయని ఎవరూ గ్రహించలేదు. దుమ్ము తుఫానులు టన్నుల కొద్దీ సన్నని దుమ్మును ఆకాశంలోకి ఎగరగొట్టాయి. 1935 వసంతకాలంలో, ఈ "నల్లటి మంచు తుఫానులు" దాదాపు రెండు వారాల పాటు వ్యవసాయ భూములను నాశనం చేశాయి.

పదేళ్ల ఓరీ జెంకిన్స్ మరియు అతని సవతి సోదరి మిల్డ్రెడ్ నిజమైన పాత్రలు కానప్పటికీ, వారు "బ్లాక్ సండే" నుండి ప్రాణాలతో బయటపడిన పిల్లలలో ఒకరై ఉండవచ్చు. 1930వ దశకం వరకు కొనసాగిన సుదీర్ఘ కరువు సంవత్సరాలలో అది అత్యంత భయంకరమైన తుఫాను

ఆదివారం, ఏప్రిల్ 14, 1935
నైరుతి కాన్సాస్
ఉదయం 8:00 గంటలకు

ఓరి జెంకిన్స్ తన ముఖం పైనుంచి గుడ్డను తీసేశాడు.

అతను తన దుప్పటికి ఉన్న దుమ్మును దులిపాడు.

ఇసుక నేల మీద నల్లటి రేణువులు పేరుకుపోయాయి.

కిటికీ సందుల్లో గుడ్డలు కుక్కారు,

అయినా కూడా దుమ్ము ఎప్పుడూ లోపలికి వస్తూనే ఉండేది.

పదేళ్ల బాలుడు ముక్కులోకి దుమ్ము పీల్చుకుంటున్నాడు.

మీరు వెళ్ళకుండా నిరోధించడానికి అతను ముఖం మీద తల మీద తడి గుడ్డ పెట్టుకుని నిద్రపోయేవాడు.

ఓరి దుస్తులు ధరించి తన గది నుండి బయటకు వెళ్ళాడు.

హాలులోని దుమ్ముపై ఉన్న బూట్ల గుర్తుల నుండి బట్టి అతని సవతి తండ్రి అప్పటికే బయట ఉన్నాడు అని ఓరి తెలుసుకున్నాడు.

ఓరి తండ్రి చాలా సంవత్సరాల క్రితం చనిపోయాడు.

గత క్రిస్మస్ నాడు, ఓరీ తల్లి డాన్ ప్యాటర్సన్‌ను వివాహం చేసుకుంది.

అప్పుడు అతను మిస్టర్ ప్యాటర్సన్ పొలంలో నివసించడానికి వచ్చాడు.

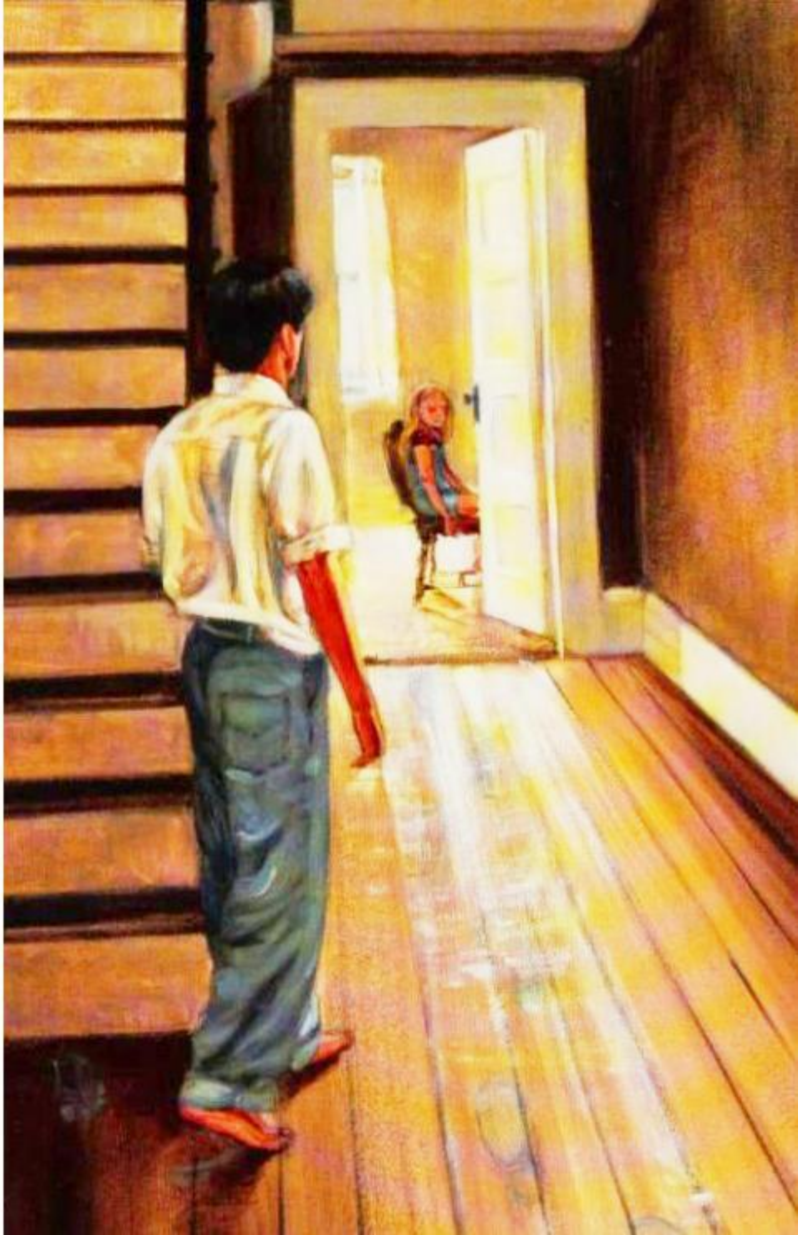
ఓరీకి తన సవతి తండ్రి అంటే ఇష్టం,

కానీ అతను అలా చేసి ఉంటే బాగుండేదని అనుకొన్నాడు

ఆమెకు సవతి సోదరికి బదులుగా సవతి సోదరుడు ఉంటే బాగుండేదని అనుకొన్నాడు

ఏడేళ్ల అమ్మాయిలతో అంత సరదాగా ఉండదు.

ఓరి వంటగదిలోకి వెళుతూ ఆలోచించాడు.

మిల్డ్రెడ్ అల్పాహారం చేస్తూ, బల్లపై ఉన్న దుమ్ములో డిజైన్లు గీస్తోంది. “శుభోదయం, ఒరీ,” అంది. “ఈ రోజేం చేయబోతున్నాం?” “నాకు తెలియదు,” అన్నాడు. ఆ దుమ్ము తుఫాన్ల వల్ల వాళ్లు ఇంట్లోనే ఉండాల్సి వచ్చేది.

ఒరీకి అతని తల్లి కార్న్‌మీల్ మష్ బౌల్ ఇచ్చింది. ప్రతి రోజూ వాళ్లు అల్పాహారానికి కార్న్‌మీల్ మష్ తినేవారు, మధ్యాహ్నానికి కార్న్‌బ్రెడ్, బీన్స్, సాయంత్రానికి పాలలో కార్న్‌బ్రెడ్. ఒరీకి కార్న్‌బ్రెడ్ మీద బోర్ వేసింది. కానీ రోజులు కష్టంగా ఉన్నాయి. కొన్ని కుటుంబాలకు అది కూడా లభించేది కాదు.

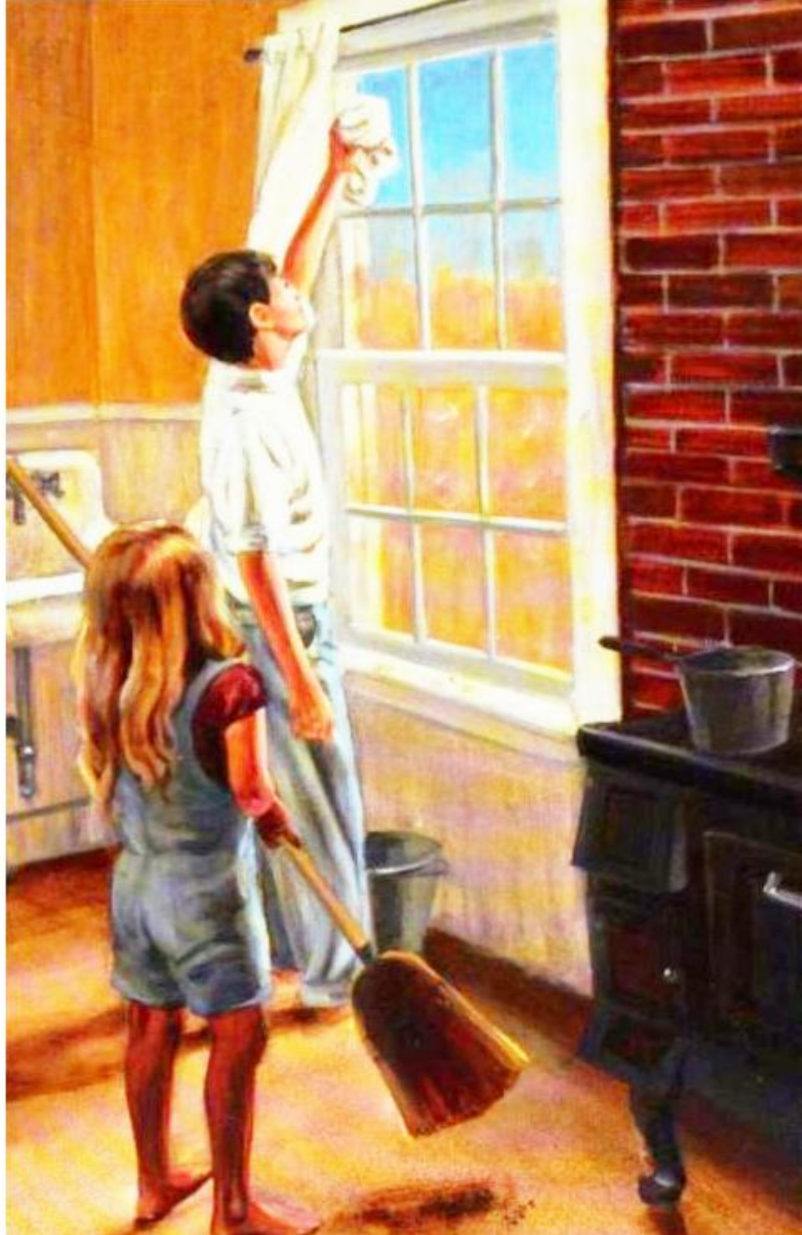

“గాలి మళ్లీ రాత్రంతా వీచింది,”
అని అతని తల్లి నిట్టూర్చింది.
ఆమె చాలా అలసిపోయినట్టు ఒక్రికి అనిపించింది.
గాలి అతన్ని మేల్కొని ఉంచలేదు,
కానీ పళ్ల మధ్య ఇసుక రేణువులు ఉండటం అతనికి
అసహ్యంగా అనిపించింది

దుమ్ము వారి ఆహారంలోకి
మరియు తాగునీటిలోకి చేరింది.
ఆ భారీ పొడి పదార్థం
కుర్చీలు, మెజాలు మీద కూర్చుకుంది.
అది నేలపై గుట్టలుగా పేరుకుంది.

తిన్న తర్వాత, ఒర్రీ ఒక ధాన్యం తీసే గరిటెను ఉపయోగించిదుమ్మును తలుపు బయటకు తోశాడు.మిల్డ్రెడ్ అలమారాలపై ఉన్న దుమ్మును తుడిచింది.తర్వాత, ఒర్రీ అన్ని కిటికీలను శుభ్రం చేశాడు.బయట, సూర్యుడు ప్రకాశవంతమైన నీలి ఆకాశంలో మెరిసాడు.అది ఒక అద్భుతమైన రోజు!కొన్ని వారాలుగా, సూర్యుడు దుమ్ము మేఘాల వెనుక దాగి ఉండిపోయాడు.“మనము పిక్నిక్‌కి వెళ్లొచ్చా?” అని ఒర్రీ అడిగాడు.“కారు పనిచేస్తే వెళ్లొచ్చు,”అని అతని తల్లి చెప్పింది.

ఒర్రీ బయటికి పరుగెత్తాడు.

అతని సవతి తండ్రి గోదాంలో ఉండి,

వారి కారుపై పని చేస్తున్నాడు.

“ఇది స్టార్ట్ అవుతుందా?” అని ఒర్రీ అడిగాడు.

డాన్ ప్యాటర్సన్ తలను అడ్డంగా ఊపాడు.

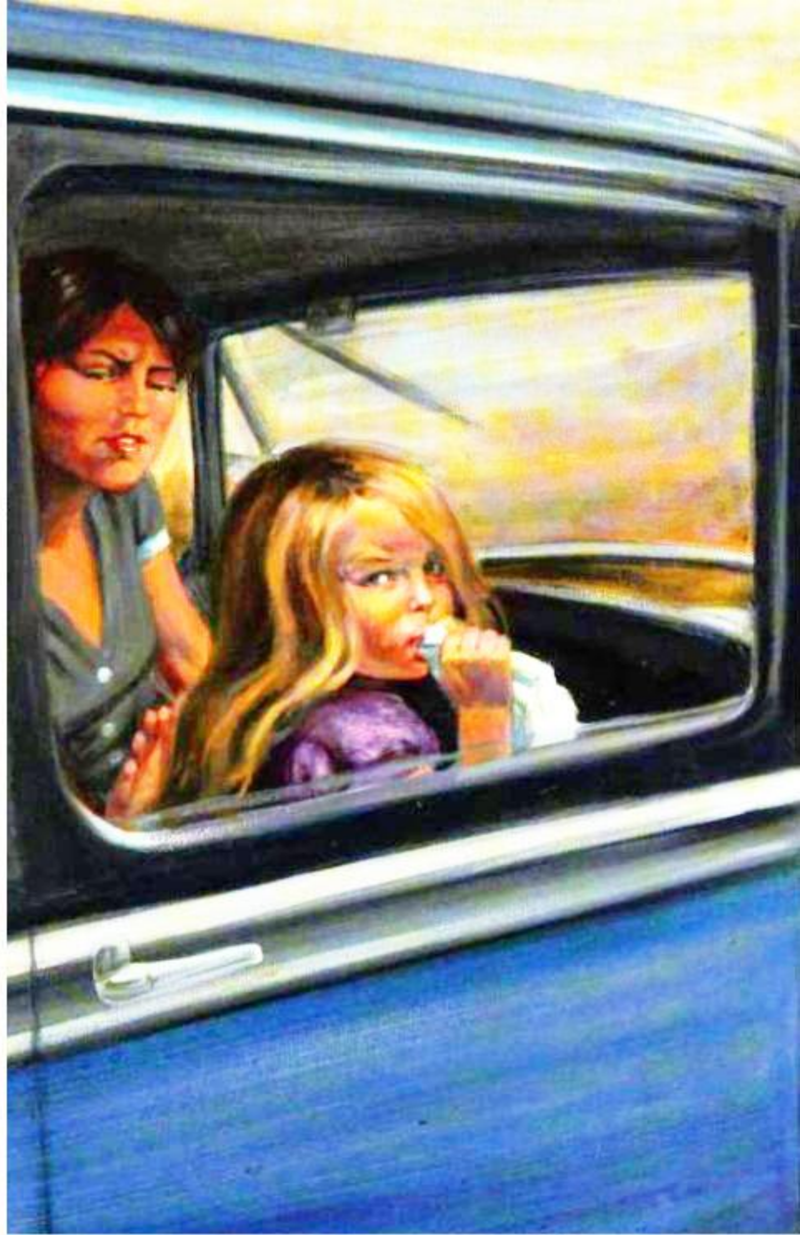
“స్థిర విద్యుత్ (స్టాటిక్ ఎలక్ట్రిసిటీ) స్టార్టర్‌ను దాదాపు

పాడుచేసింది,”

అని అతను చెప్పాడు.

దుమ్ము తుఫాన్ల సమయంలో,ధూళి కణాలు ఒకదానితో ఒకటి రుద్దుకున్నాయి.అవి స్థిర విద్యుత్‌ను సృష్టించాయి.విద్యుత్ ఛార్జ్ కలిగిన గాలిపొలాల్లోని మొక్కజొన్నను ఎండబెట్టింది.అది కార్ల ఇంజిన్లను కూడా దెబ్బతీసింది.అతని సవతి తండ్రి తన స్పానర్‌ను కింద పెట్టాడు.“ఈ రోజు వెళ్ళలేం,” అని అతను చెప్పాడు.

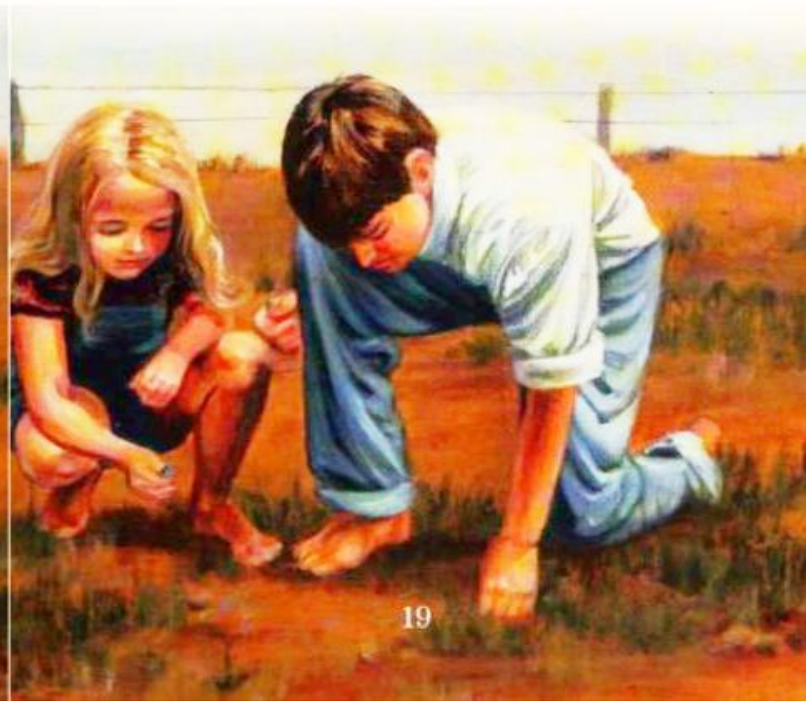
ఒర్రీ నిరాశ చెందాడు.అతను తన తల్లిని తెరలు మరియు తివాచీలు బయటికి లాగుతూ చూసాడు."ఒర్రీ, రా! ఈ తివాచీలను కొట్టు!" అని ఆమె పిలిచింది."అది మిల్డ్రెడ్ ఎందుకు చేయలేను?" అని అతను అడిగాడు."ఎందుకంటే ఆమెకు ఇంకా ఏడు సంవత్సరాలే,"అని అతని సవతి తండ్రి చెప్పాడు."అంతేకాదు, ఆమె ఇంకా దుమ్ము వల్ల వచ్చిన న్యూమోనియా నుంచి కోలుకుంటోంది."ఈ వసంతకాలంలో మిల్డ్రెడ్ అనారోగ్యంగా ఉంది.ఆమె తన ఊపిరితిత్తులలోని దుమ్మును దగ్గుతో బయటకు తీయలేకపోయింది.వాళ్లు ఆమెను 50 మైళ్ల దూరంలో ఉన్న డాక్టర్ దగ్గరకు త్వరగా తీసుకెళ్లాల్సి వచ్చింది."ఇప్పుడు నీకు పది సంవత్సరాలు వచ్చాయి,"అని అతని సవతి తండ్రి చెప్పాడు."నువ్వు మరింత బాధ్యతగా ఉండాలి."తాను పెద్దవాడైనా, ఎక్కువ పని చేయడం వల్ల ఒర్రీ అలసిపోయాడు.

పనులు పూర్తయ్యాక, ఒర్రీకి ఖాళీ సమయం దొరికింది."వెళ్దాం, బాణాల మొనలు (arrowheads) వెతుకుదాం,"అని అతను మిల్డ్రెడ్‌తో చెప్పాడు.ఒర్రీ తల్లి ఒక న్యాప్‌కిన్‌లో చుట్టిన మొక్కజొన్న రొట్టె ముక్కను అతనికి ఇచ్చింది."చాలా దూరం వెళ్లొద్దు,"అని ఆమె చెప్పింది.ఒర్రీ కుక్క ఆర్చీ కూడా వాళ్లతో వెళ్లింది.

వాళ్లు వెలవెలబోయిన పొలాల పక్కగా నడిచారు.అక్కడక్కడా కొద్దిగా మాత్రమే పొడవుగా, బలహీనంగా ఉన్న మొక్కజొన్న కాండాలు కనిపించాయి.పై మట్టి గాలి వల్ల ఎగిరిపోవడంతో,భూమి ఇటుకలా గట్టిగా మారిపోయింది.ఇలాంటి నేలలో ఏదైనా ఎలా పెరుగుతుంది?పై నుంచి పేడెక్కిన సూర్యుడు మండిపోతుండగా,ఒర్రీ మరియు మిల్డ్రెడ్ బాణాల మొనలు (arrowheads) కోసం వెతికారు..

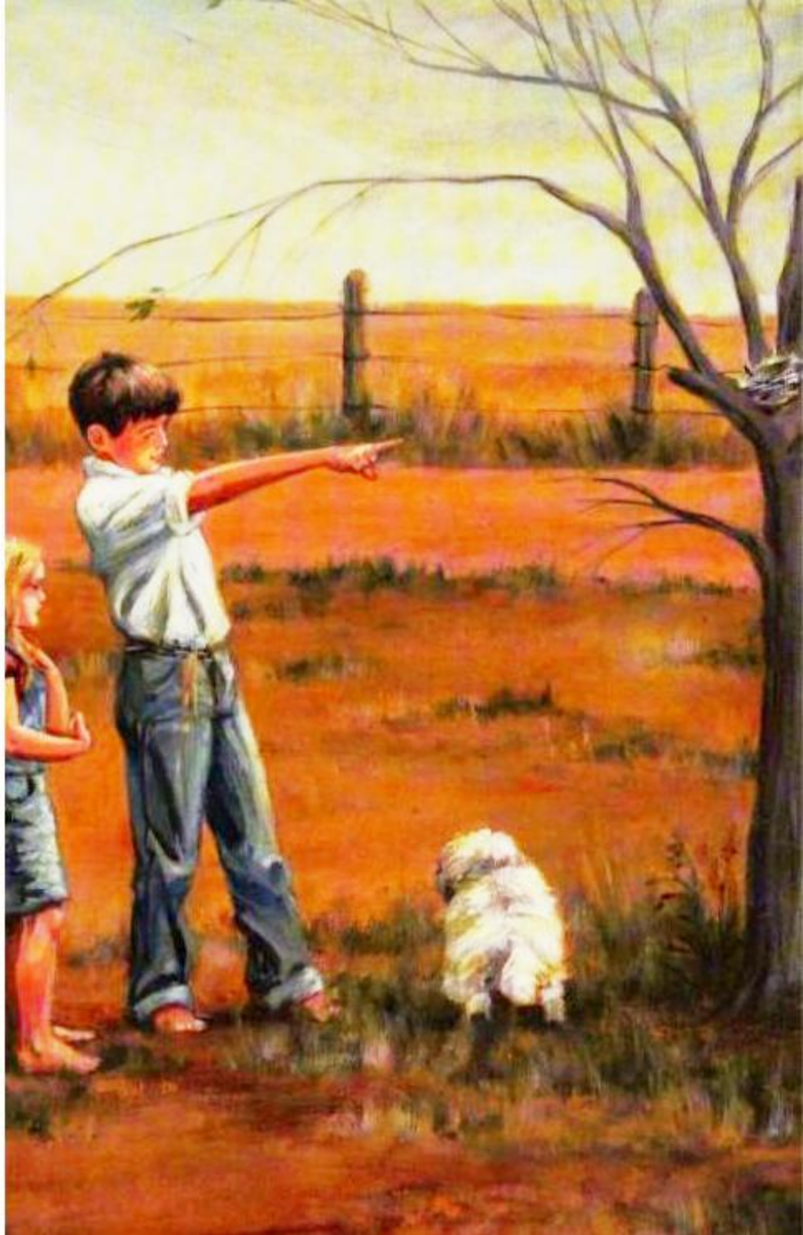
కొంతసేపటి తర్వాత మిల్డ్రెడ్,“నాకు అలసటగా ఉంది. మనం ఇంటికి వెళ్లొచ్చా?” అని అడిగింది.“ఇంకా కాదు,” అని ఒర్రీ చెప్పాడు.

ఇంత చిన్నపిల్లలా ప్రవర్తించే సవతి చెల్లెలితో తాను ఎందుకు ఉండాల్సి వచ్చిందో అతనికి అనిపించింది.

ఒక సవతి అన్నయ్య ఉంటే ఇంత త్వరగా ఇంటికి వెళ్లాలని అనుకునేవాడు కాదు.వాళ్లు పొలం నుంచి ఇంకా దూరంగా తిరుగుతూ వెళ్లారు.

ఒకసారి ఒర్రీ ఆగిపోయాడు.“అది చూడు!” అని అతను అన్నాడు.ముళ్ల తీగలు ఒక చెట్టులో ఎత్తుగా చిక్కుకుపోయి ఉన్నాయి.ఆ తీగల మధ్య నుంచి నల్లటి ఈకలు బయటికి కనిపించాయి.

“అది కాకి గూడు,” అని ఒర్రీ చెప్పాడు.“కాకులకూ కష్టకాలమే నడుస్తోంది.”

అప్పుడు వారు మొక్కజొన్న రొట్టె తిన్నారు.

మరియు కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకున్నారు.

" నాకు చలిగా ఉంది," అని మిల్డ్రెడ్ చెప్పింది.

మనం ఇప్పుడు ఇంటికి వెళ్ళవచ్చా ?

ఓరికి కూడా చలిగా అనిపించింది.

ఉష్ణోగ్రత వేగంగా పడిపోతోంది.

అకస్మాత్తుగా, వేలాది కిలకిలలాడే పక్షులు

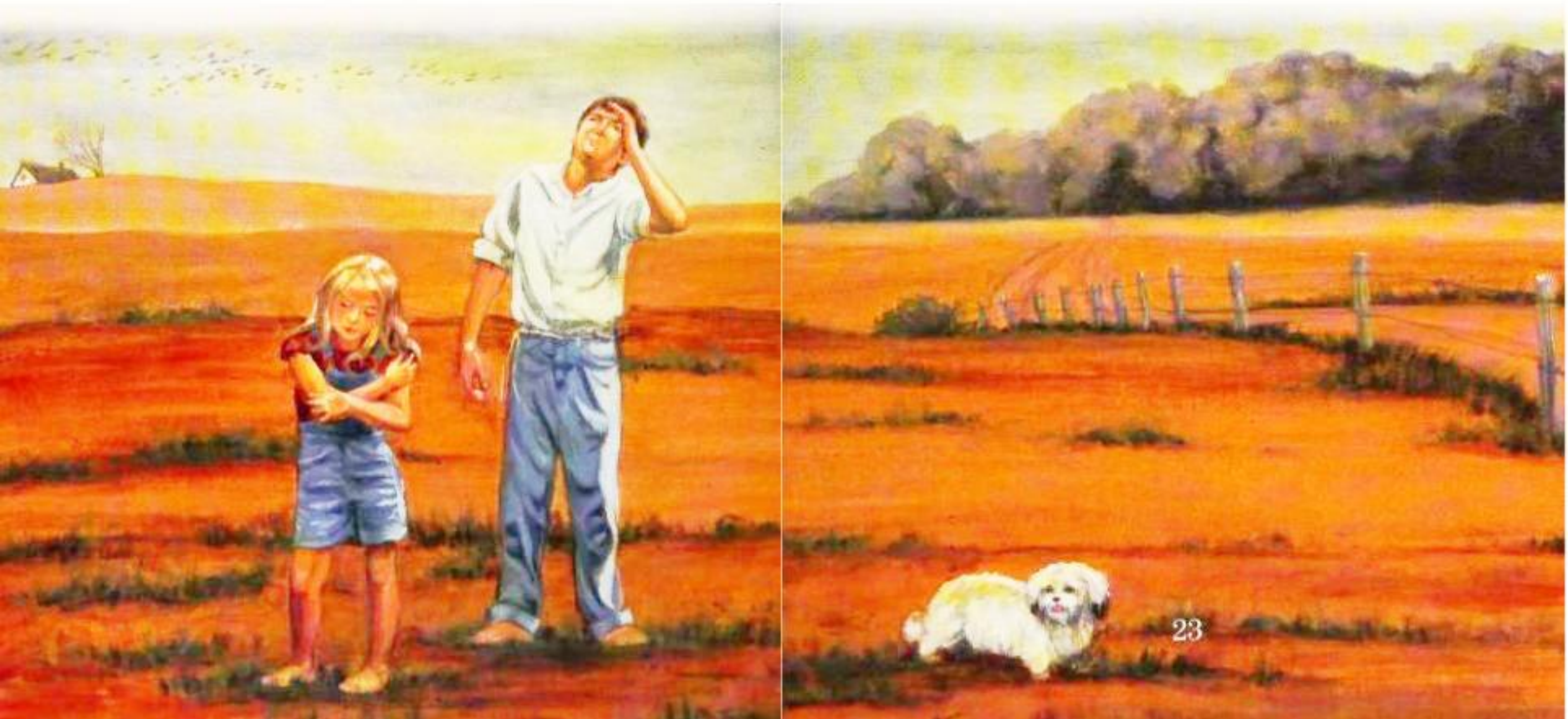
ఆకాశంలో ఎత్తులో ఎగురుతూ కనిపించింది.

ఆర్చీ మొరిగింది.

పక్షులు ఎందుకు ఎగురుతున్నాయి ?

ఓరి ఆశ్చర్యపోయాడు.

అప్పుడు అతనికి కారణం అర్థమైంది.

సాయంత్రం 4:00 pm

పడమటి ఆకాశంలో ఒక నల్లటి మేఘం
కమ్ముకుంది.

ఆరీ ఇంతకుముందు 'ధూళి మేఘాలను' చూశాడు,

ఇంతకు ముందు ఎవస్తుంది ప్పుడూ చూడలేదు.

చీకటి గోడ వారి వైపు కువేగంగా వస్తుంది .

ఓరీ మిల్డ్రెడ్ చేతిని పట్టుకున్నాడు.

"పరుగెత్తు!" అని అతను అరిచాడు.

దగ్గరలో ఉన్న ఇల్లు చాలా దూరంలో ఉండేది.

వారు ఎక్కడికి వెళ్ళగలరు?

వారు ఇంటికి అంత దూరంలో ఉండకపోయి
ఉంటే ఎంత బాగుండేది.

ఆకాశం రాత్రిలా చీకటిగా మారింది.

దుమ్ము వారి పాదాలకు, ముఖాలకు

అంటుకోవడం మొదలైంది.

గాలి వారి బట్టలను చింపేసింది.

ధూళి తుఫాను వారి కళ్లను కప్పేసింది.

ఓరీ తన చేతిరుమాలును మిల్డ్రెడ్‌కు ఇచ్చాడు.

"ఇది ముఖం నకు కట్టుకో," అని ఓరి అరిచాడు.

ఒకవేళ ఆమె మళ్ళీ అనారోగ్యానికి గురైతే ?

అప్పుడు అది ఓరి తప్పు అవుతుంది.

అతను కంచె పక్కన ఒక కందకాన్ని చూశాడు.

ఓరీ కందకంలోకి దూకాడు,

అతను మిల్డ్రెడ్‌ను తన వెనుకకు లాగాడు.

ఆర్చీ కూడా కందకంలోకి దూకింది.

కంచె తీగలలో స్థిర విద్యుత్ నాట్యం చేస్తుంది.

భయభ్రాంతులకు గురైన ఓరీ, మిల్డ్రెడ్‌కు, ఆర్చీకు తన శరీరంతో. రక్షణ కల్పించాడు

ఆ దుమ్ము కారం పొడిలా అతని ముక్కును మండించింది.

వారి చుట్టూ గాలి హోరున వీచింది.

మిల్డ్రెడ్ ఏడవడం మొదలుపెట్టింది.

ఓరీ భయపడ్డాడు.అందరు మట్టిలో కురుకుపోతారు ఏమో అని, "ఇక్కడే ఉండు" అని అన్నాడు.

తల దించుకుని ఉండు.

అప్పుడు అతను కందకం వెంబడి పాకుతూ ఆశ్రయంఉండాలి అని అనుకొన్నాడు

గాలి అన్ని రకాల వస్తువులను—పలకలు, బకెట్లు, ఇంకా ఒక బాంజో కూడా—ఎగరేసింది

.అవి అన్నీ కాలువలో చిక్కుకుపోయాయి.

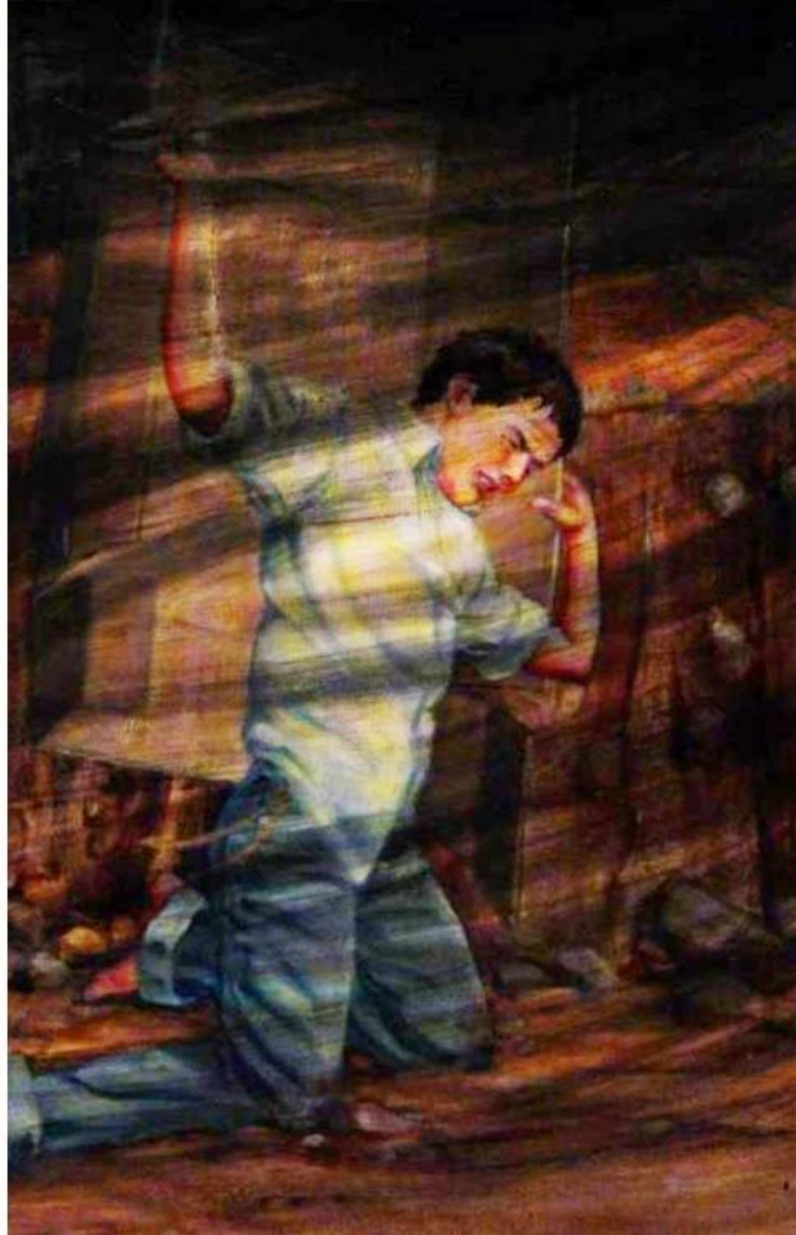
ఒర్రీ చేతులకు ఏదో మృదువైనది తగిలింది.

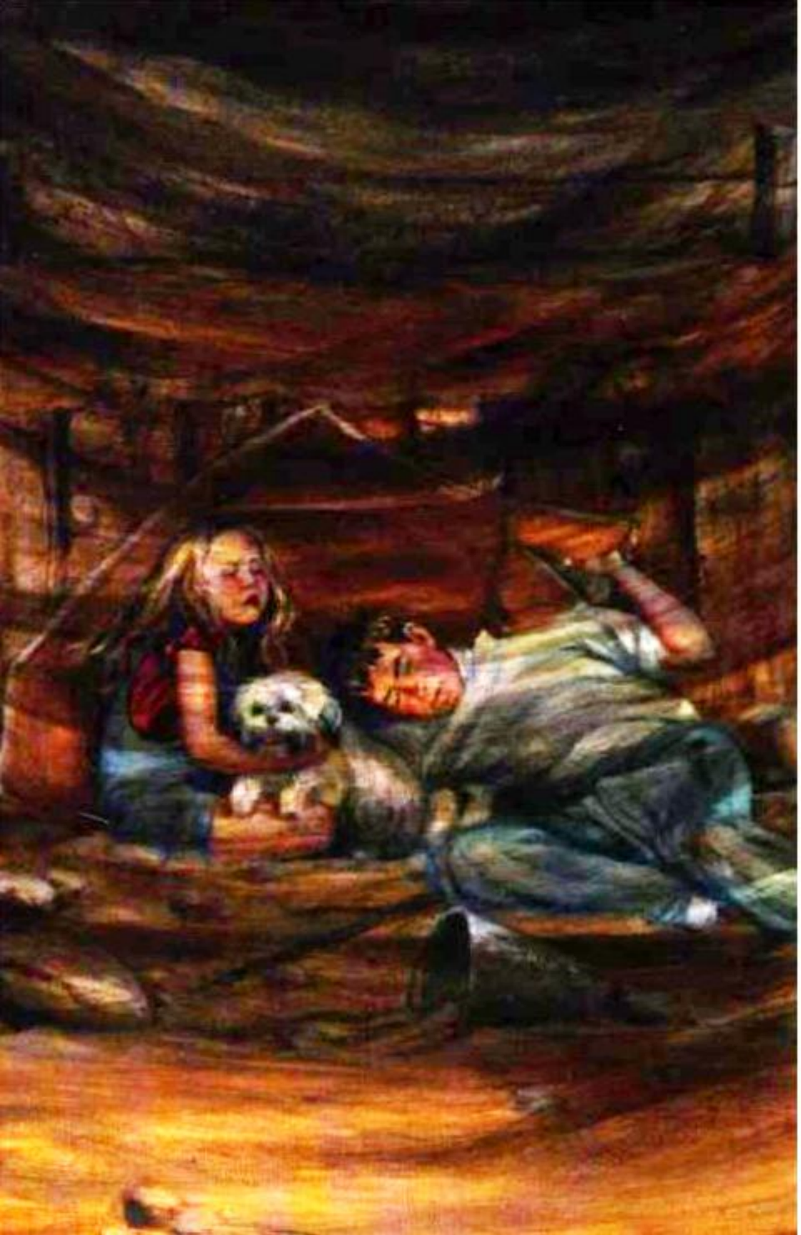
అది ఒక కార్డుబోర్డ్ ముక్క!దాన్ని గాలి లాక్కెళ్లకుండా తన చేతుల్లోనే ఉంచుకోవడానికి అతడు పోరాడాడు.

తర్వాత ఒర్రీకి అయోమయం కలిగింది.మిల్డ్రెడ్ దగ్గరకు తిరిగి వెళ్లే దారి ఏది?తాను ఇంకా కాలువలోనే ఉన్నాడా?ప్రపంచమంతా నల్లగా, గాలితో మరియు కుట్టే ఇసుకతో నిండిపోయినట్టు అనిపించింది.

“భయపడకూడదు,” అని అతను తనతోనే చెప్పుకున్నాడు

.మిల్డ్రెడ్ బాధ్యత తనదే.వాళ్లందరినీ సురక్షితంగా బయటకు తీసుకెళ్లాలి.

ఒర్రీ మళ్లీ నెమ్మదిగా క్రాలింగ్ చేయడం ప్రారంభించాడు.

కార్డుబోర్డ్ అతని కాళ్లను తాకింది.అతడు దుమ్ముతో కప్పబడిన ఒక గడ్డపై తడబడిపోయాడు.

“మిల్డ్రెడ్!” అని అతడు అరిచాడు,తన చేతులతో మట్టిని తొలగిస్తూ.ఆ గడ్డ కదిలింది.“ఒర్రీ?”మిల్డ్రెడ్ ఆర్చీని కౌగిలించుకుని ఏడుస్తోంది.

ఒర్రీ కార్డుబోర్డ్‌ను వారి తలలపై గుడారంలా పట్టుకున్నాడు.

గాలి దాన్ని బలంగా లాగుతోంది.తన వేళ్లు నొప్పి వచ్చే వరకు అతడు బిగిగా పట్టుకున్నాడు.

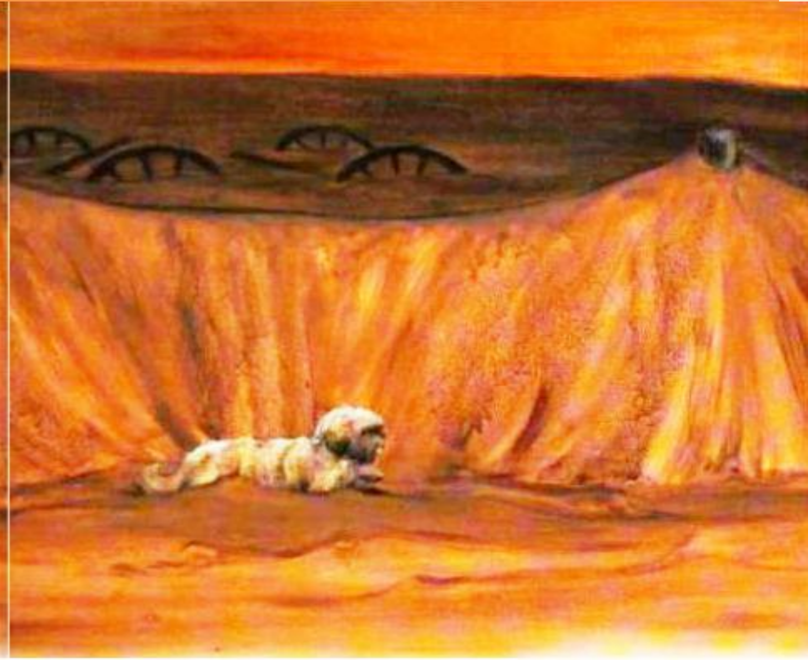
పిడుగు తుఫాను ఆగకుండా కొనసాగింది.వాళ్లు తమ ఆశ్రయం నుంచి కదల్లేదు.

చివరికి, ఆ గర్జన ఆగిపోయింది.ఒర్రీ కార్డుబోర్డ్ పైకప్పును తోశాడు.అది కదలలేదు."నాకు సహాయం చేయి," అని అతను అన్నాడు.అతను మరియు మిల్డ్రెడ్ తమ శక్తిమేరకు బలంగా తోశారు.ఒర్రీ తన తలను బయటికి పెట్టేందుకు సరిపడా కార్డుబోర్డ్ కదిలింది.

అతను ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.ప్రపంచమంతా నల్ల ఇసుకతో కప్పబడి ఉంది!ఇసుక గుట్టలు కంచెను కప్పేశాయి.దిక్సూచి పై భాగంలో ఒక విచిత్రమైన నారింజ రంగు వెలుగు కనిపించింది.

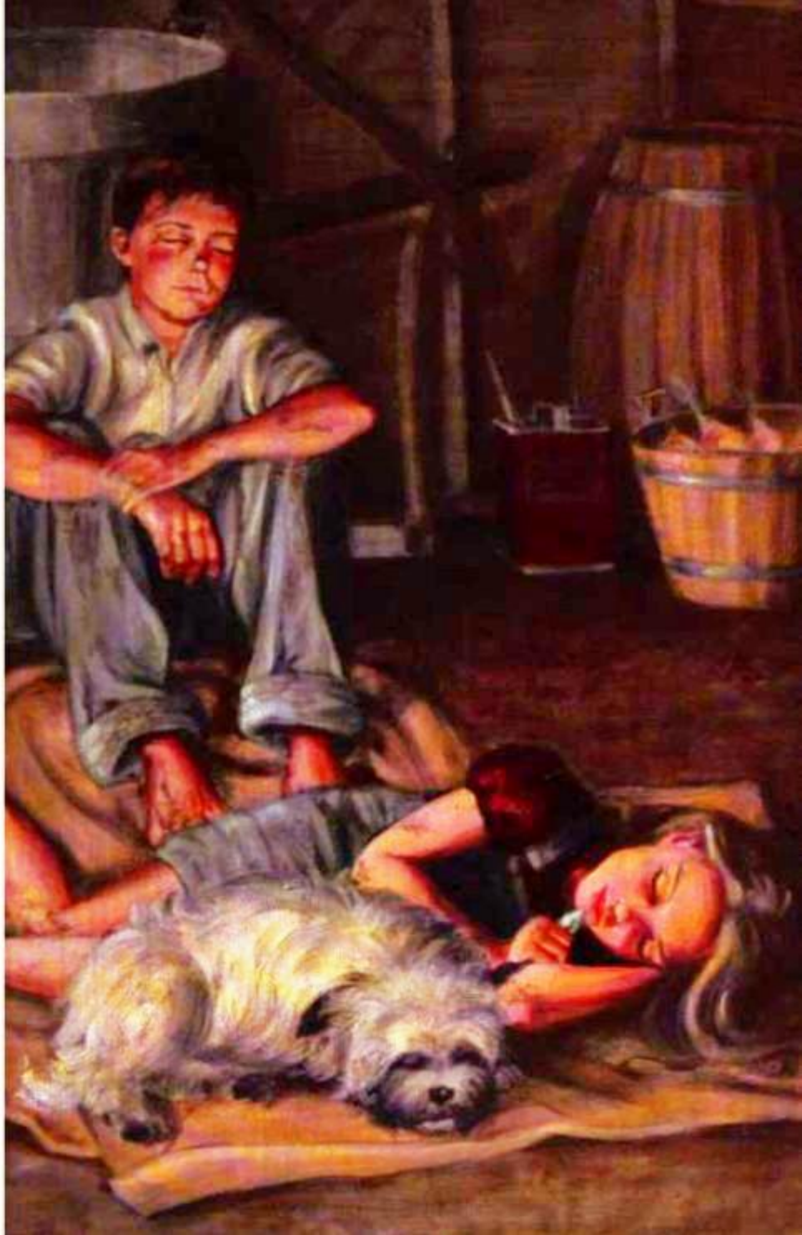

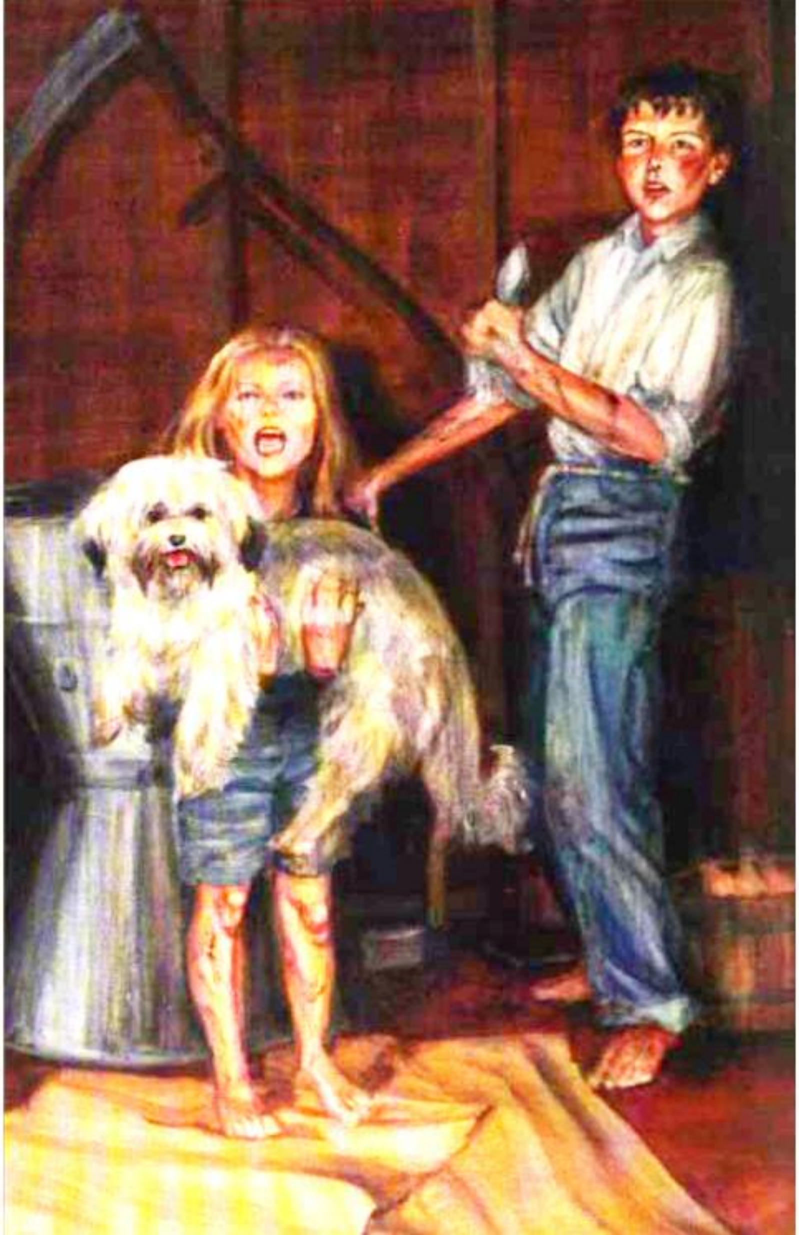

ఒర్రీ ఇసుకను తవ్వుతూ వాళ్లు బయటపడే వరకు కృషి చేశాడు.ముఖాలు నల్లగా మరకలు పట్టి, వారు కంచె వెంట నడిచారు.కంచె వాళ్లను ఒక ఇల్లు లేదా గోదాముకు తీసుకెళ్తుందని ఒర్రీకి తెలుసు.

కొన్నిసార్లు కంచె కనిపించకుండా పోయేది.ఒర్రీ కంచె స్తంభాల పైభాగాలు కనిపించే వరకు తవ్వుతూ వెళ్లాడు.నారింజ రంగు వెలుగు క్రమంగా మసకబారింది.రాత్రి పడుతోంది.మిల్డ్రెడ్ అలసటతో తడబడింది.ఆర్చీకి కూడా నడవడం కష్టంగా మారింది.

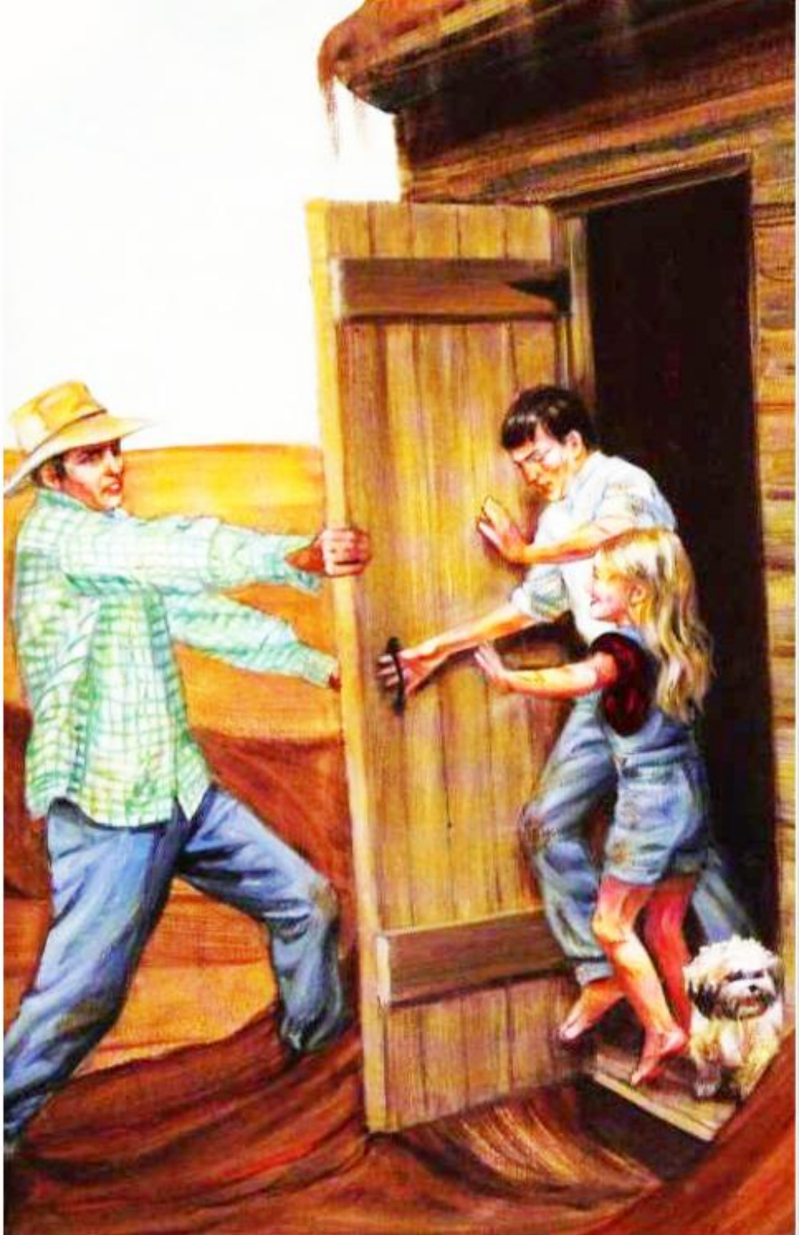
అప్పుడు ఒర్రీ ఒక ఎత్తైన ఆకారాన్ని గమనించాడు.ఒక ఇల్లు?దుమ్ముతో కప్పబడ్డ ఆ భవనం నిజానికి ఒక షెడ్‌గా తేలింది."ఈ రాత్రి ఇక్కడే ఉంటాం," అని అతను అన్నాడు."నాకు చలి వేస్తోంది, ఆకలిగా ఉంది," అని మిల్డ్రెడ్ చెప్పింది.ఆ షెడ్‌లో తినడానికి ఏమీ లేదు.తాగడానికి కూడా ఏమీ లేదు.వాళ్లిద్దరికీ చాలా దాహంగా ఉంది.మిల్డ్రెడ్ ఏడుస్తుందనుకున్నాడు ఒర్రీ,కానీ ఆమె ఏడవలేదు.అతనికి కొన్ని జూట్ సంచులు దొరికాయి.అందులో ఒకదాన్ని మిల్డ్రెడ్ చుట్టూ కప్పాడు.కొద్దిసేపటి తర్వాత ఆమె నిద్రపోయింది.దూరంలో కోయోట్లు అరుస్తున్నాయి.ఒర్రీ చాలా అలసిపోయాడు.అతను కూడా తల ఊపుతూ నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

ఏప్రిల్ 15, 1935**ఉదయం 7:30**"ఒర్రీ! మిల్డ్రెడ్!"అది కల కాదు.దూరం నుంచి ఎవరో వాళ్లను పిలుస్తున్నారు!ఒర్రీ తలుపు దగ్గరకు పరుగెత్తాడు,కానీ ఎగిరి వచ్చిన ఇసుక తలుపును మూసేసింది."ఇక్కడ!" అని ఒర్రీ గరగర గొంతుతో అన్నాడు."మేము ఇక్కడ ఉన్నాం!"అతని నోరు చాలా ఎండిపోయింది.అతని మాటలు ఎవరికి వినిపించవు!"నువ్వు గట్టిగా అరవగలవా?" అని అతను మిల్డ్రెడ్‌ను అడిగాడు.ఆమె ప్రయత్నించింది.కానీ ఆమెకు కేవలం మెల్లగా చెప్పగలిగింది మాత్రమే.తర్వాత ఆమె ఆర్చీని ఎత్తుకుంది."మాట్లాడు బాబూ!" అని ఆమె మెల్లగా చెప్పింది.ఆర్చీ గట్టిగా మొరిగాడు."అది మంచి ఆలోచన!" అని ఒర్రీ గరగర గొంతుతో అన్నాడు."

కొన్ని నిమిషాల తరువాత, తలుపు దగ్గర ఇసుకను తొలగిస్తున్న శబ్దం వాళ్లు విన్నారు.తర్వాత డాన్ ప్యాటర్సన్ లోపలికి తొందరగా వచ్చాడు."మీరు బాగున్నారా?" అని అతను అడిగాడు."మేము బాగున్నాం," అని ఒర్రీ అన్నాడు."దుమ్ము లోపలికి రాకుండా ఒర్రీ ఒక పైకప్పు చేసాడు," అని మిల్డ్రెడ్ చెప్పింది."మరియు ఈ షెడ్‌ను అతడే కనుగొన్నాడు.""కానీ మేము ఎక్కడ ఉన్నామో మీకు చెప్పడానికి మిల్డ్రెడ్ ఆర్చీని ఉపయోగించింది," అని ఒర్రీ అన్నాడు.

“ఇంత దూరం ఇంటి నుంచి వెళ్లకూడదు,” అని అతని సవతి తండ్రి మందలించాడు.“ఇప్పటి నుంచి నేను మరింత బాధ్యతగా ఉంటాను,” అని ఒర్రీ అన్నాడు.దుమ్ము తుఫాన్ల శక్తి ఏమిటో అతడు తెలుసుకున్నాడు.మరియు మిల్డ్రెడ్ చిన్నపాప కాదు అని కూడా తెలుసుకున్నాడు

“ఇంటికి వెళ్లేద్దాం,” అని అతని సవతి తండ్రి అన్నాడు.“మీ ఇద్దరికీ స్నానం అవసరం!”“మరియు భోజనం కూడా!” అని మిల్డ్రెడ్ చెప్పింది.“నాకు చాలా ఆకలిగా ఉంది!”ఒర్రీకూ చాలా ఆకలిగా ఉంది.తన అమ్మ చేసిన కార్న్‌మీల్ గంజి చాలా రుచిగా ఉంటుందని అతనికి అనిపించింది!

ఈ చిత్రం 1904 లో కొలరాడోలోని స్ప్రింగ్‌ఫీల్డ్‌లో సంభవించిన ధూళి తుఫానును చూపిస్తుంది.

ముగింపు

ఆఖరి వ్యాఖ్య (Afterword)బ్లాక్ సండే రోజున వచ్చిన తుఫాను పంటలను నాశనం చేసి పశువులను చంపేసింది. దాని గాలులు గంటకు 50 మైళ్ల వేగంతో, 8,000 అడుగుల ఎత్తు ఉన్న దుమ్ము మేఘంలో ఉద్ధృతంగా వీచాయి. తదుపరి రోజు, 1935 ఏప్రిల్ 15న, రిపోర్టర్ రాబర్ట్ గైగర్ ఆ తుఫాను గురించి పత్రికలో ఒక కథ రాశాడు. అందులో అతను దక్షిణ సమతల ప్రాంతాలను "డస్ట్ బౌల్" అని పేర్కొన్నాడు. ఆ పేరు అలా ప్రాచుర్యంలోకి వచ్చింది.బ్లాక్ సండే కారణంగా అనేక రైతు కుటుంబాలు తమ ఇళ్లు వదిలి వెళ్లాల్సి వచ్చింది. వారు ఓక్లాహోమా, టెక్సాస్, ఆర్కాన్సాస్, నెబ్రాస్కా, కెన్సాస్ రాష్ట్రాల నుంచి వచ్చారు. సుమారు 35 లక్షల మంది తమ సామాను కార్లు, ట్రక్కుల్లో పెట్టుకుని పశ్చిమ దిశగా బయలుదేరారు..

మంచి జీవితం కోసం అనేక కుటుంబాలు కాలిఫోర్నియాకు వలస వెళ్లాయి.కష్టాలు ఉన్నప్పటికీ, చాలామంది తమ వ్యవసాయ భూముల్లోనే కొనసాగారు. 1935లో కాంగ్రెస్ "సాయిల్ కన్సర్వేషన్ అండ్ డొమెస్టిక్ అలోట్మెంట్ యాక్ట్"ను ఆమోదించింది. భూమి ఎగిరిపోకుండా ఉండేందుకు కొత్త దున్నే విధానాలను అనుసరించేందుకు ప్రభుత్వం రైతులకు డబ్బు చెల్లించింది. మరింత మట్టి చెదిరిపోకుండా ఉండేందుకు చెట్లను నాటారు.1939 శరదృతువులో చివరకు వర్షాలు పడ్డాయి. చివరికి, తొమ్మిది సంవత్సరాల కరువు ముగిసింది